

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Ing. Veroniky Baroňové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Nejvyšší správní soud**, se sídlem Moravské nám. 6, Brno, v řízení o žalobě proti usnesení žalovaného ze dne 12. 10. 2016, č. j. 5 As 233/2016-10

t a k t o :

- I. Žaloba **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Dne 27. 12. 2016 krajský soud obdržel podání označené jako *správní žaloba proti usnesení ČR – Nejvyššího správního soudu či přesněji Nejvyššího správního soudu č.j. 5 As 233/2016-10 ze dne 12. října 2016*, jímž se žalobce domáhal zrušení shora specifikovaného usnesení Nejvyššího správního soudu. Ten jím odmítl kasační stížnost žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 31. 8. 2016, č. j. 31 A 83 /2016 - 30.

Zdejší soud se v první řadě zabýval splněním podmínek řízení, přičemž dospěl k závěru, že o žalobě nemůže věcně jednat a odmítl ji z následujících důvodů.

Soud každé podání posuzuje nejen podle jeho označení, ale zejména dle jeho obsahu. Pokud jde o formální stránku žalobcova podání, je tento úkon označen jako *správní žaloba proti usnesení Nejvyššího správního soudu*, v tzv. návrhovém petitu (část IV. podání) pak žalobce navrhl, aby krajský soud napadené usnesení zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Z uvedeného nutno dovodit, že žalobce předmětné podání koncipoval jako správní žalobu podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“).

Tomu odpovídá i stránka materiální, neboť ve správním soudnictví není opravný prostředek, jemuž by žalobcovo podání směřující proti usnesení vydanému Nejvyšším správním soudem v rámci řízení o kasační stížnosti mohlo obsahově odpovídat (srov. § 102

a § 114 odst. 1 s. ř. s. *a contrario*). O nepřípustnosti opravných prostředků byl žalobce v napadeném usnesení též poučen. Z ničeho pak nelze dovodit, že by se případně mělo jednat o opravný prostředek jiného charakteru (např. o ústavní stížnost).

Soud tak nemá pochyb o tom, že žalobce skutečně hodlal podat žalobu ve správním soudnictví a iniciovat tak u zdejšího soudu řízení podle soudního řádu správního. Ostatně soudu je z úřední činnosti známo, že žalobce je dostatečně právně na výši (vedle řady jeho vlastních věcí vystupuje též jako obecný zmocněnec), aby své podání odpovídajícím způsobem označil a správně adresoval. S ohledem na uvedené soud současně v souladu s § 33 odst. 1 *in fine* a § 69 s. ř. s. vymezil za žalovaného Nejvyšší správní soud, tedy orgán, který napadené usnesení vydal.

Žalobou podle § 65 s. ř. s. však nelze brojit proti rozhodnutí soudu vydanému ve správním soudnictví. Tato žaloba slouží coby prostředek ochrany proti rozhodnutím správních orgánů. Takovým orgánem [ve smyslu § 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] ovšem soud při výkonu soudnictví není. Jak naznačeno již výše, proti usnesením Nejvyššího správního soudu nelze ve správním soudnictví brojit žádnými opravnými prostředky (tedy kasační stížností a návrhem na obnovu řízení). Z toho současně plyne, že i jiné typy podání směřující proti těmto rozhodnutím jsou nepřípustné. Z tohoto důvodu zdejší soud podanou správní žalobu odmítl dle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Nutno též podotknout, že z předmětného podání navíc ani nelze dovozovat, že by cílem žalobce bylo skutečné věcné vyřešení jeho „sporů“. Naopak, má jít zřejmě o součást jeho snahy o zpochybňování jednotlivých rozhodnutí soudů v nekonečně se řetězícím procesu, jevícím objektivní znaky obstrukční hry bez smysluplného významu.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 12. ledna 2017

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu